

Список використаних джерел

1. Про прокуратуру: Закон України від 07.05.2022 р. № 1697-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18>.
2. Конституція України: Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 131-1
3. Кримінальний кодекс України від 02.04.2001 р. № 2341-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>.
4. Про особливості організації діяльності спеціалізованих прокуратур у військовій та оборонній сфері: наказ Генерального прокурора України від 22.11.2021 р. № 370. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0370905-21#Text>.
5. В Україні відновлять військові прокуратури. Виступ І. Венедіктової. Офіційний сайт Офісу Генерального прокурора. URL: <https://gp.gov.ua/ua/categories/novini?page=75>
6. Про організацію роботи органів прокуратури з особистого прийому, розгляду звернень і запитів та забезпечення доступу до публічної інформації: наказ Генерального прокурора України від 06.08.2020 р. № 363. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0363905-20#Text>

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Кісліцина І. О.

Серикова Анастасія Олександрівна

*студентка 1-го курсу факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»*

АДВОКАТСЬКА ЕТИКА: СУЧАСНІ ПИТАННЯ

Етика – це наука, що вивчає суспільні норми поведінки. Доречно зауважити, що юридична етика – це сукупність правил, яка визначає поведінку юриста в будь-якій обстановці, сюди ж можна віднести етичні норми, які базуються на чинному законодавстві. Із цього можна сформулювати сутність поняття «адвокатська етика», тобто в загальному розумінні це правила які створені для врегулювання поведінки адвокатів [3, с. 66].

В цілому, діяльність адвокатури регулюється Конституцією України, Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», «Правилами адвокатської етики», статутами та положеннями органів адвокатського самоврядування та інших нормативних актів.

Відповідно до закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», адвокатура України визначається як «недержавний самоврядний інститут, що забезпечує здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги на професійній основі, а також самостійно вирішує питання організації і діяльності адвокатури в порядку, встановленому цим Законом» [1]. Також можна зазначити, що до професійних обов'язків адвоката входить дотримання присяги адвоката України та правил адвокатської етики [2]. Крім того, слід доповнити, що під час складання кваліфікаційного іспиту майбутній адвокат не тільки демонструє свої теоретичні знання у галузі права, історії адвокатури, але і в галузі адвокатської етики.

Для підозрюваного, його сім'ї та близьких адвокат стає єдиною людиною с ким можна порадитись і нерідко не тільки в правових питаннях [3]. В Україні діє презумпція невинуватості, що є важливою гарантією того, що невинувата особа не буде притягнута до відповідальності. Хотілось би зазначити, що кожний затриманий повинен бути повідомлений про мотиви затримання, також отримати роз'яснення його прав відповідно до даної ситуації, про право захищати себе особисто і користуватися правовою допомогою, це все зазначено у 29 статті Конституції України. Кожна людина також повинна пам'ятати про презумпцію невинуватості, яка зазначена в Конституції України: «Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку...». Аналізуючи реалізацію права кожного на захист, слід зазначити, що адвокат є однією з найважливіших гарантій дотримання цього права. Захисник зобов'язаний використовувати усі можливі засоби і способи для з'ясування обставин, що виправдовують обвинуваченого або пом'якшують його відповідальність, і надавати обвинуваченому необхідну юридичну допомогу.

«Де збігаються професійна та особиста етика правника?» – це одне з важливих питань сучасної адвокатської етики. Хотілось би зазначити те, що у адвокатській етиці на перше місце ставиться адвокатська таємниця.

Саме адвокат – це людина яка знає всю «таємну» сторону кожної справи. Питання в тому, як правник може поєднувати власну мораль та адвокатську етику, наприклад, коли його діло пов'язане з убивцею. Невже буде моральним зберігати адвокатську таємницю вбивці? Пра-

вила існують, щоб дарувати всім шанс на виправдувальний вирок суду, якщо це можливо в конкретній ситуації.

Перш за все, хотілось би зазначити, що професія, яка пов'язана з юриспруденцією також пов'язана з самовідданістю, яка висловлюється у діях, котрі по своєму характеру уявляють акт самопожертви – добровільного принесення в жертву своїх інтересів, досягнення поставлених цілей в ім'я справедливості. Також як було зазначено вище, правник – це єдина людина, котрій може довіритись підсудний. Тому, базове правило юриста – робити для клієнта усе, що не заборонено законом, що він би був в змозі зробити для себе сам, маючи для цього знання та практику. Правник повинен гуманно відноситись до будь-якої людини, до її життя та здоров'я. Юрист не повинен витрачати рівновагу, виходити з себе під час професійного контакту з людьми, які скоїли злочин, а повинен поважати їх права. Від відношення адвоката до кожної конкретної людини ми можемо судити про його моральну культуру. Повага до людини та її проблем створюють атмосферу психологічного довіри між адвокатом та клієнтом та частково можуть гарантувати успіх цього діла. Крім того, адвокат повинен бути чуйним та доброзичливим, тому що юристи часто спілкуються з людьми, які потрапили в складні життєві ситуації.

Але насамперед, коли правник береться за діло обвинуваченого, наприклад, вбивці або гвалтівника, то він повинен розуміти, що це ніяк не суперечить його інтересам, у тому числі і моральним принципам. В іншому випадку він має право відмовитись від цього діла на підставі 6 частини, статті 28 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність».

На підставі вищевикладеного можна зробити висновок, що в роботі адвоката та будь-якого правника загалом переважають професійна і особиста мораль правника. З цього можна зробити висновок, що при виконанні професійних обов'язків в межах адвокатської етики правник може не виходити за межі власних рамок моралі і поясненням цього буде те, що особисті норми моралі можна назвати важливішими за професійну гідність, інакше це може призвести до конфлікту інтересів.

Список використаних джерел

1. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05.07.2012 р. №5076-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17#Text>.

2. Правила адвокатської етики, затверджені З'їздом адвокатів України від 09.06.2017 р. (зміни до них, затверджені з'їздом адвокатів України 15.12.2019 р.). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/n0001891-17>.

3. Професійна етика юриста : навчально-методичний посібник (у схемах) / за наук. ред. проф. В. С. Бліхара. Львів: ПП «Арал», 2018. 108 с.

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Кіслиця І. О.

Сиротюк Тетяна Сергіївна

*студентка 1-го курсу судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ОРГАНІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ СУДІВ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

24 лютого 2022 року на всій території України було введено воєнний стан у зв'язку з повномасштабною збройною агресією Російської Федерації. Наслідки такого стану відчують не тільки громадяни України, а і влада держави, адже кожна з її гілок, задля неперервного функціонування повинна була пристосуватись до нових умов, які, безумовно, дещо змінюють звичні норми організації роботи.

У той же день, коли РФ здійснила повномасштабний напад, Рада Суддів України прийняла відповідне рішення «Щодо вжиття невідкладних заходів для забезпечення сталого функціонування судової влади в Україні в умовах припинення повноважень ВРП та воєнного стану у зв'язку зі збройною агресією з боку РФ».

Положення даного рішення встановили чіткий напрямок діяльності судів, який полягає у тому, що:

1. суди не будуть припиняти свою роботу навіть за умов воєнного стану;
2. якщо під час здійснення правосуддя виникла загроза життю або здоров'ю учасників процесу, судочинство може бути припинено до моменту зникнення такої загрози;
3. уповноважені органи мають розробити чіткий план дій у випадку термінової евакуації, який буде стосуватись збереження та передачі справ у безпечне місце;